

ת"פ (נתניה) 29194-01-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 29194-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני
פ"ל 3773-09-23

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה יחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ עוה"ד לילך
גינזבורג
נגד

הנאשם פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד חיה ציון

גזר דין

1. ביום 29.11.2022 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות כדלקמן: תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג, לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ואיומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין (ת.פ. 29194-01-22 -להלן: התיק העיקרי או התיק הפלילי).

2. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם אשר יבחן את נסיבותיו האישיות כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות ויעביר המלצותיו לבית המשפט. המאשימה הצהירה כי ככל והתסקיר יישא אופי חיובי תגביל עתירתה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות בעוד שההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

3. בהמשך וביום 1.4.2024 ביקש הנאשם לצרף את פ"ל 3773-09-23 במסגרתו הורשע עוד ביום 11.12.2023, ולאחר שכמובן בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה ביטל את הכרעת הדין. בהתאם לבקשת הנאשם, ביום 1.4.2024 התרתי צירוף התיק והרשעתי את הנאשם בעבירות נוספות כדלקמן: נהיגה בזמן פסילה (בית משפט) - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע יותר מ- 12 חודשים - לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה; שימוש ברכב ללא דיבורית - לפי תקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח - לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970 (להלן: התיק המצורף או תיק התעבורה).

4. שירות המבחן ערך שלושה תסקירים המגוללים את קורות חייו של הנאשם, רקע עבריו והתייחסותו לעבירות, ההליך הטיפולי בו שולב הן בתחום האלימות והן בתחום התעבורה, גורמי הסיכון והסיכוי

לשיקום. בסופו של תהליך אבחון וטיפול המליץ שירות המבחן להעדיף את האפיק השיקומי, העמדתו של הנאשם בצו מבחן, לצד הפעלת מאסר מותנה בגין עבירות תעבורה לריצוי בדרך של עבודות שירות.

5. חרף אופיים החיובי של תסקירי המבחן וחרף הסכמתה של המאשימה מיום 1.4.2024 לאפשר לנאשם להעמיק בטיפול בתחום התעבורה, לא הגיעו הצדדים לכדי הסכמה באשר לעונש הראוי לנאשם. כל צד טען בעניין זה, כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי תוך הפנייה לפסיקה תומכת בעמדתו.

עובדות כתבי האישום

כתב אישום המתוקן בתיק הפלילי

6. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.1.2022 בשעה 07:45 או סמוך לכך, במהלך נסיעה ברכב התגלע בין הנאשם ואשתו (להלן: המתלוננת) וויכוח, במהלכו החל הנאשם לקלל את המתלוננת "זונה, שרמוטה" ואף איים עליה באומרו "עוד שנייה אני אפוצץ אותך". בהמשך, היכה הנאשם את המתלוננת בשתי מכות לעבר פניה, אותן הצליחה להדוף, וכן היכה אותה בפניה ובאפה. כתוצאה, החל המתלוננת לדמם מאפה.

כתב אישום בתיק התעבורה

7. בתאריך 13.9.2023 בשעה 17:50 או סמוך לכך נהג הנאשם ברכב פרטי על אף שרישיון נהיגתו אינו בתוקף מיום 30.9.2022 בהיותו פסול לנהיגה ביודעין, ללא פוליסת ביטוח בתוקף, תוך שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

ראיות לעונש

8. המתלוננת - העידה באהבה על נישואיה לנאשם ושיתפה בפתיחות באתגרים שהציבו בפניהם החיים, לרבות הטיפול האינטנסיבי והדורשני בילדה הסובלת ממחלה כרונית, לצד משבריים אישיים קשים עמם התמודדו בשנים האחרונות, ופטירתן של דמויות מרכזיות בחייהם. לדבריה, ההליכים המשפטיים הובילו לשינוי דרסטי במערכת היחסים הזוגית והמשפחתית, ובאמצעות כלים שרכשו במסגרת הליכים טיפוליים, הנאשם והיא, מצליחים כיום לגשר על הפערים ולקיים תקשורת נכונה ומקדמת. המתלוננת הוסיפה ושיתפה כי רואה שינוי חיובי בנאשם, גם בכל הנוגע לתחום הנהיגה. משכך, ביקשה המתלוננת שבית המשפט ינהג בנאשם במידת הרחמים, בעת גזירת הדין וימנע מהטלת עונש מאסר בפועל.

תסקירי מבחן

תסקיר מבחן מיום 27.8.2023 (להלן: התסקיר הראשון)

9. הנאשם בן כ- 42 נשוי מזה כ- 13 שנים למתלוננת ואב לשלושה ילדים, מתגורר בנתניה. לדברי הנאשם, כי בתו האמצעית מאובחנת כסובלת מקדחת ים תיכונית, המאופיינת בכאבים ובדלקות כרוניות בגוף ומצבה דורש טיפול רפואי קבוע.

10. החל מיום 11.1.2022 ועקב הסתבכותו בתיק העיקרי שהה בתנאים מגבילים וזאת עד ליום 29.11.2022. הורי הנאשם גרושים מזה כעשור, לדברי הנאשם בילדותו היה חשוף להתמכרותו של האב לאלכוהול וכן לאלימות שנקט כלפי אמו. הנאשם מסר כי בילדותו היה חסר מוטיבציה ללימודים, התרועע עם חברה בעיתית עמה היה מעורב בפלילים, וסיים 9 שנות לימוד. בהמשך, לא גויס לצבא. לדברי הנאשם, עבד תקופה קצרה עם אביו בתחום הבנייה, בהמשך פתח עם אחר חברה חקלאית להשכרת שטחים ועיבוד יבול, שנכשלה בעקבות שרפה ועקב כך נותר עם חובות כספיים. מזה כעשור עובד עם אחיו בתחום הבנייה ובמקביל עובד כעצמאי במסחר מכוניות. לנאשם 13 הרשעות קודמות בין 2000-2012 בגין עבירות רכוש, אלימות כלפי שוטרים, זיוף ומרמה והסעת שוהה בלתי חוקי.

11. במסגרת אבחוני קודמים (לפני עשור) התרשם שירות המבחן כי ברקע להתנהלותו השולית של הנאשם, עומדים חיפוש אחר ריגושים, דימוי עצמי נמוך, ניסיון להתמודד עם חווית ערך עצמי פגוע באמצעות התנהלות בעייתית וקיום קשרים שוליים.

12. בהליך המעצר בתיק העיקרי עלתה ההתרשמות לפיה אף קיים קושי בוויסות רגשי ובוויסות לחצים שבאים לידי ביטוי בהתנהגות אימפולסיבית ואלימה. כן התרשם שירות המבחן מנטייתו של הנאשם לצמצם ולטשטש את האלימות בהתנהגותו לצד יכולת להכיר בפגיעה במתלוננת. הנאשם ביטא מודעות ראשונית להשלכות התנהגותו הבעייתית במישור הזוגי והביע רצון בטיפול. משכך ולאור המלצת שירות המבחן, שוחרר הנאשם בתנאים ובהרחקה וכן הועמד בצו פיקוח מעצרים, שהוארך בתקופה זו, שולב הנאשם בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה ובקבוצת גברים "חוסן בית", שמטרתה הקניית כלים לוויסות רגשי, למידת תקשורת זוגית נכונה וניהול כעסים. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם הגיע לרוב המפגשים, והודיע על חיסוריו בשל מחלה ופטירת חבר. כן ניכרה מוטיבציה ללמידה ולתרגול המיומנויות הנלמדות, השתתף באופן פעיל בקבוצה ותרם לחבריה רבות ולהתרשמותם, גברה מודעותו של הנאשם לדפוסי ההתנהגות האלימים.

13. במסגרת האבחון הנוכחי, שיתף הנאשם כי נישא למתלוננת, כעבור 8 חודשים מיום היכרותם ולאחר שהרתה. את תחילת הזוגיות תיאר הנאשם כמיטבית, נהגו לבלות ולפתור קונפליקטים באמצעות תקשורת פתוחה. לדבריו, הקשיים החלו לפני כ- 4 שנים עקב פטירת אביה של המתלוננת. האחרונה, כך לדבריו, חוותה תנודות ברוח והפסיקה לעבוד והוא נאלץ לטפל בילדיהם ובמטלות הבית. בהדרגה צבר כעסים, הם התקשו בתקשורת ונהגו באלימות מילולית. לצד זאת, הנאשם שלל אלימות פיזית ואת אירוע האלימות תיאר כחריג. כן מסר הנאשם כי מאז מעצרו חל שיפור ניכר בקשר הזוגי, והם מהווים גורם תמיכה אחד לשנייה. לדבריו מתכננים להמשיך בקשר הזוגי וחשבו לפנות לטיפול זוגי, אך נתקלו בקושי כלכלי.

14. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לדבריו, המתלוננת התקשרה וביקשה שיסייע לה עם הרכב על אף שהיה כואב וחבול עקב תאונה שעבר יום קודם. עם הגעתו, התברר כי אין כל תקלה ברכב, אלא שהמתלוננת תפעלה את הרכב באופן שגוי. לדבריו, בהיותו נתון בכאבים בנוסף לכעסים שצבר, החל ביניהם ויכוח והוא סטר לה וביקש לצאת מהרכב. הנאשם ביטא הבנה לבעייתיות שבהתנהגותו ואמפטיה כלפי המתלוננת והכאב שהסב לה במעשיו.

15. שירות המבחן מסר כי ניסיונות להיפגש עם המתלוננת כמו גם ניסיונות לשוחח עמה טלפונית לא צלחו. לכן, הובאה התרשמותם מהליך המעצר. המתלוננת בת כ- 28 בזוגיות עם הנאשם מזה שנים רבות. את הנאשם תופסת כבעל ואב מסור ואוהב, פעיל ומעורב בענייני הבית וגידול הילדים. המתלוננת שללה תחושת חשש או פחד מפניו ותיארה את התנהגותו כחריגה וקיצונית. לצד זאת, ניכר כי קיים דפוס תקשורת זוגי המאופיין באלימות מילולית ועובר למעצר התמודדו בני הזוג עם משברים שהשליכו על הקשר הזוגי.

16. לאור ההערכה כי עודנה קיימת נזקקות טיפולית וההליך הטיפולי היה קצר מועד, הוצע לנאשם להמשיך ולהעמיק בתכנים של ויסות ותקשורת זוגית, והוא הביע הסכמתו. בהמשך, ניסיונות שונים ליצור קשר עם הנאשם, במישרין ובעקיפין לא צלחו. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית.

תסקיר מיום 18.3.2024 (להלן: התסקיר השני)

17. במהלך תקופת הדחייה שוחח שירות המבחן עם גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה וכן נפגש עם הנאשם. האחרון מסר כי שוהה במעצר בית מלא מחודש ספטמבר 2023 בגין עבירות התיק המצורף, וברקע לביצוע, משבר על רקע מות אביו ורצון לתת מענה מידי לצרכיו ומבלי לחשוב על התוצאות האפשרויות. הנאשם הביע חרטה והבנה ראשונית לסיכון בהתנהלותו. שירות המבחן התרשם מקושי להעמיק ולבחון באופן ביקורתי את המניעים להתנהלות הנוכחית ואף צמצום הבעייתיות בתחום התעבורה תוך השלכת מצבו על גורמים חיצוניים. משכך הציע שירות המבחן לנאשם להשתלב בקבוצה פסיכו-חינוכית למניעת רצדיביזם בעבירות תעבורה ומניעת פגיעה בעתיד. נמסר כי הקבוצה פועלת להגברת הבנת המשמעות והחשיבות של שמירת חוקי התעבורה, הגברת המודעות לקשר שבין דפוסי התנהגות, מאפיינים אישיותיים ורגשיים לבין דפוסי נהיגה, וכן פועלת לשינוי עמדות והקניית כלים לשינוי דפוסי ותרבות נהיגה. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה ייעודית בתחום זה.

18. בנוגע לקשר עם המתלוננת, הנאשם מסר כי חלה הטבה משמעותית בקשר הזוגי מאז שהשתלב בטיפול בהליך המעצר ובקבוצה ארוכת הטווח. לדבריו, מצליח לנהל תקשורת חיובית מול המתלוננת, מיישם כלים בתחום הוויסות וכן נעזר בגורמי הטיפול בהבאתם של סוגיות ודילמות מהקשר הזוגי. עוד מסר כי השתלב בקבוצה באופן חיובי, משתף וקשוב לחברי הקבוצה וכן הביע מוטיבציה להמשך טיפול בתחום.

19. מעדכון שהתקבל מגורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה עלה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית ארוכת טווח, משתף פעולה, נענה לכללי הקבוצה ואף מגיע למשתתפים האחרים.

עוד עלה כי הנאשם נמצא בתחילת ההליך הטיפולי, מביא את עצמו ואת ההתמודדויות השונות אותן חווה בקשר. במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו תיקים נוספים.

20. בשיחה עם שירות המבחן תיארה המתלוננת הטבה ביחסים עם הנאשם. לתפיסתה הטיפול בו משולב מטיבם עמם ומצליחים לתקשר באופן טוב יותר מפעם ושומרים על יציבות בזוגיות. עוד מסרה כי מאז מעצרו בתיק התעבורה חשה כי הנאשם מבין את הסיכון וההשלכות של מעשיו כמו גם את המחירים אותם משלם.

21. בתחום התעבורה - הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1998 ולו 76 הרשעות קודמות בגין עבירות שונות, בין היתר נהיגה בפסילה, נהיגה כשרישיון נהיגה פקע ועוד.

22. שירות המבחן שב לבחון את גורמי הסיכון והסיכוי במצבו של הנאשם. בתוך כך הובאו בחשבון התנהלותו האימפולסיבית, וקשיים בוויסות בתחום האלימות במשפחה. לצד זאת, התייחס שירות המבחן לשילוב בטיפול, קבלת אחריות וחרטה ולדיווחים אודות הטבה בקשר הזוגי. כן התייחס שירות המבחן לחזרתיות בהתנהגות עוברת חוק בתחום התעבורה, העדר הרתעה ועמדות מקלות בתחום זה, כשלהערכתם, שילוב בקבוצה פסיכו-חינוכית למניעת רצידיביזם בתחום התעבורה, תסייע בהפחתת הסיכון.

23. משכך, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה במהלכה ישולב הנאשם בטיפול ההולם את צרכיו, לצד הטיפול בו משולב במרכז למניעת אלימות במשפחה. בנוגע לענישה, סבור שירות המבחן כי אין מקום להאריך את המאסר המותנה ויש להפעילו בדרך של עבודות שירות. ענישה מעין זו, לטעמם, תהווה גבול מרתיע ומציב גבול.

תסקיר מיום 28.8.2024 (להלן: תסקיר שלישי ואחרון).

24. שירות המבחן עדכן כי בתקופת הדחייה, עמד בקשר עם הנאשם, תנאי מעצרו הוקלו והוא מצוי במעצר אדם בפיקוח אשתו. הנאשם שיתף כי ממשיך לעבוד בתחום הסחר במכוניות לצד דאגה לילדיו. בנוגע לקשר הזוגי תיאר הנאשם כי חלה הטבה בתקשורת וכי מצליחים לקיים שיח ישיר וכנה אודות מצבם. הנאשם שלל אלימות פיזית או מילולית וציין כי בני הזוג כיום מהווים אחד עבור השנייה גורם תמיכה. בנוגע לעמדותיו באשר לחוקי התעבורה הנאשם כי בהתאם לפסילה אליה נידון, מקפיד לא לנהוג והמתלוננת מסיעה אותו לעבודה בהתאם לצרכיו. הנאשם תיאר כי מבין את הפסול בהתנהלותו והצר על כך.

25. בתאריך 3.6.2024 השתלב הנאשם בקבוצה פסיכו-חינוכית למניעת רצידיביזם בעבירות תעבורה, מגיע כנדרש, מעלה תכנים הנוגעים לחוקי תעבורה, מצליח להתבונן אודות התנהלותו הפסולה ומביע רצון לקבל כלים על מנת להפחית סיכון במצבו. כמו כן עלה כי הנאשם לוקח חלק פעיל בקבוצה, מגיב לחברי הקבוצה ולתכנים העולים בקבוצה. התרשמות המנחים כי הנאשם נרתם מהשיחה והשתתפותו מסייעת בהפחתת הסיכון. הנאשם מסר כי מצליח להביע את עצמו, להעלות את הקשיים בשמירה על חוקי תעבורה, מבין את החומרה בעבירות שביצע ובהתנהלותו לאורך השנים וכי מקבל

כלים להימנע מהתנהלות שולית חוזרת בתחום.

26. במקביל, המשיך הנאשם השתתפותו בקבוצה ייעודית לגברים אלימים. מנחי הקבוצה מסרו כי הנאשם מגיע לכל המפגשים כנדרש ומשתף פעולה באופן מלא. הנאשם מעלה סוגיות ותכנים הקשורים בזוגיות, דילמות עמם מתמודד, מקבל כלים פרקטיים כיצד לפתור מצבי קונפליקט בזוגיות ומביא את עצמו באופן כנה. כן עלה כי לנאשם מקום משמעותי בקבוצה, מגיב לשאר המשתתפים ופנוי לקבל עצות וביקורת. עוד עלה כי הנאשם זקוק להמשך טיפול, על מנת להעמיק בדפוסיו, בחירותיו ואופן התנהלותו בדינמיקה הזוגית.

27. בשיחה נוספת עם המתלוננת בתקופת הדחייה היא תיארה הטבה ביחסים עם הנאשם ולתפיסתה הטיפול מסייע לו. כן מסרה כי לתחושתה, הנאשם מבין הסיכון והשלכות מעשיו ומביע רצון לפתוח דף חדש ולהתנהל באופן נורמטיבי בתחום התעבורה. בהמשך ציינה כי מסייעת לנאשם ומסיעה אותו לצרכיו וכי הם מהווים כיום גורם תמיכה אחד עבור השנייה.

28. שירות המבחן שב והמליץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן, לצד הפעלת המאסר המותנה בתחום התעבורה בעבודות שירות על מנת להציב גבול ברור ומרתיע.

טיעוני הצדדים לעונש

29. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וסקרה את נסיבות ביצוע העבירה בכל אחד מכתבי האישום. בתוך כך ביקשה לייחס חומרה רבה לפגיעה בזכותה של המתלוננת לכבוד ולהגנה על חייה, על רקע עניין פעוט. כן הפנתה המאשימה לתוצאות המעשים ולחבלות שנגרמו למתלוננת כמשתקף בתמונות החבלה (טעת/1). באשר לתיק התעבורה והפגיעה בסדר הציבורי ובמשתמשי הדרך, הדגישה המאשימה את החזרתיות במעשיו של הנאשם, אשר נהג בפעם החמישית בפסילה, ללא רישיון בתוקף ועשה שימוש בטלפון ללא דיבורית. משכך, ובהתבסס על פסיקה הממחישה לטעמה את מדיניות הענישה הנוהגת, אליבא המאשימה, יש לקבוע את מתחם הענישה בתיק העיקרי בין 8 חודשים ועד 18 חודשים ובתיק התעבורה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשים. כן עתרה לקביעת מתחם פסילה שבין 4 ל- 10 שנות פסילה בפועל.

30. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם. זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו ונסיבותיו האישיות, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי. לחובתו זקפה את הרשעותיו בתחום הפלילי ובתחום התעבורה לרבות מאסר על תנאי המלמד על כישלון הרתעה (טעת/1 - טעת/4). באשר לאפיק השיקומי - המאשימה אינה מתעלמת מהמלצתו החיובית של שירות המבחן אך סבורה כי אין בהליך הטיפול שיעבר הנאשם כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה, ולנאשם ישנה דרך ארוכה לעבור עד לשיקום המיוחל. כך או כך, סבורה המאשימה כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל ואינם יכולים לפטור מענישה מוחשית המתחייבת בנסיבות העניין.

31. משכך, לטעם המאשימה בגין המעשים תיק העיקרי העונש הראוי מצוי בתחתית המתחם, ובתיק

התעבורה העונש הראוי לנאשם נמצא בגבול העליון של מתחם הענישה. משכך אף עתרה להפעיל את המאסר המותנה בגין עבירות התעבורה במצטבר לכל עונש אחר. לצד זה, המאשימה סבורה כי יש בנסיבות בכללותן להצדיק חפיפת העונשים בגין שני התיקים, באופן חלקי. מכאן העונש הראוי לנאשם, כך לדעת המאשימה הוא 31 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים, מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופסילה שלא תפחת מ- 6 שנים.

32. ב"כ הנאשם לא חסכה מאמץ לשכנע את בית המשפט כי ההליך השיקומי שעבר הנאשם מצדיק סטייה ממתחם הענישה והארכת המאסר המותנה שחל בגין עבירות התעבורה. בתוך כך נטען כי מתחמי הענישה להם עותרת המאשימה, מחמירים ואינם הולמים את נסיבות ביצוע העבירות ואף לא את מדיניות הענישה הנהוגה.

33. באשר לתיק העיקרי נטען כי מדובר באירוע נקודתי שאינו מתוכנן, ברקע תקופה משברית של הנאשם, ומבלי להקל ראש בכאב שהסב הנאשם למתלוננת, לא נגרם נזק לצמיתות. באשר לתיק התעבורה נטען המאשימה נקלעה לכלל טעות, כשהביאה בחשבון לעניין גבולות המתחם את העובדה שמדובר בנהיגה בזמן פסילה בפעם החמישית, שכן הרשעות קודמות יובאו בחשבון בשלב השני שעניינו מיקום העונש בגדרי המתחם.

34. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, עמדה ב"כ הנאשם על הנסיבות הרבות המצדיקות לטעמה התחשבות. בתוך כך מנתה את גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, בדגש על בתו הקטינה הסובלת ממחלה כרונית, ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח כמו גם התקופה הארוכה בה היה נתון בתנאים מגבילים בשני התיקים. באשר להרשעות הקודמות, נטען כי בתחום הפלילי מדובר בהרשעות שהתיישנו שאינן צריכות להיות מובאות בחשבון בעת גזירת הדין, ובתחום התעבורה, עברו אינו כה מכביד כטענת המאשימה, בפרט שמביאים בחשבון את העובדה שהנאשם מחזיק בנהג שמחזיק ברישיון נהיגה מזה שנים.

35. מעבר לנתונים אלו, הוקדש עיקר הטיעון להליך הטיפולי שעבר הנאשם הן בתחום התעבורה והן בתחום האלימות במשפחה, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול והתרשמותם החיובית מהתקדמות הנאשם, ההטבה במערכת היחסים הזוגית כמו גם העדר מעורבות נוספת בפלילים.

36. לבסוף, הביעה ב"כ המאשימה תרעומת על עתירתה המחמירה של המאשימה המתעלמת מההליך הטיפולי ותוצאותיו ומהסכמתה לדחיית הטיעונים לעונש לקבלת תסקיר שלישי, ועל אף ההתחייבות לפיה "נשוב ונדבר". משכך נטען כי הנאשם הסתמך על הסכמת המאשימה, והופתע לגלות כי אין בהצלחתו למנוע את שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח. כך או כך, לעמדת ההגנה, תוצאה של מאסר בפועל לנאשם בנסיבותיו לא תצמיח תועלת ותפגע באינטרס הציבורי במובנו הרחב ובאמון במאשימה ובמערכת המשפט.

37. מטעמים אלו, סבורה ב"כ הנאשם כי זהו המקרה בו יש לסטות ממתחם הענישה עד כדי הארכת המאסר המותנה והעמדתו של הנאשם בצו מבחן. למצער, סבורה ב"כ הנאשם יש להשית תקופת מאסר שלא תעלה על התקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, כולל הפעלת המאסר המותנה

שכאמור חל בגין עבירות התעבורה. ביחס לרכיבים הנלווים ביקשה ההגנה שאלו יהיו מתונים ככל שניתן.

38. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "בשלוש השנים האחרונות הייתי בערך שנתיים אני מעריך במעצר בית. הגענו לרמה של פת לחם. לפני המקרה התעבורתי שקרה, אבא שלי נפטר. שהוא היה משהו הכי מרכזי בחיים שלי. כשזה קרה, יצאתי אחרי 7 ימים ולא רציתי לחיות. כשתפסה אותי משטרת ישראל, התעוררתי לדבר הזה וזה הדבר היחיד שהציל אותי. המעצר בית ולהיות עם המשפחה, לפתוח דרך חדשה עם אישתי. התקופה הזו היתה קשוחה מבחינה כספית. לשאלת ביהמ"ש, ראיתי את התמונות של מה שעשיתי לאישתי. אני מתנצל. עברנו תהליך מאוד ארוך, כמו מלא להיפגש 7-8 חודשים. הייתי במעצר בית אצל אמא שלי. זו היתה תקופה הכי קשה שהייתה לי. זה הדבר שאני הכי מתבייש שעשיתי בחיים. זו היד השנייה שלי. אני מתחרט. אין יום שאני לא מנשק לה את היד ואומר לה איך עשיתי דבר כזה. אני בן 44. אבא שלי נפטר מסרטן. עכשיו 16:00 ואני בלחץ כדי להגיע לטיפול בקבוצה שלי. אנחנו 18 אנשים שמשתפים ומדברים. לא ידעתי שיש לי בעייה עד שהגעתי לטיפול. הם הסבירו לי שהדברים שאני עושה לא תקינים. התחלנו 14 אנשים וסיימנו 8. רק הטובים. הקצינת מבחן עשר, היא מלווה אותי כל השנים. באמת מגיע לי עונש. שיקמתי כבר את המשפחה שלי, אישתי והילדים. קיבלתי מתנה. הדבר הזה עשה לי רק טוב" (טעויות במקור).

דיון והכרעה

39. אפתח פרק זה ואומר כי עתירתם של הצדדים לקבוע מתחם ענישה לתיק העיקרי ולתיק התעבורה בנפרד מקובלת עליי. עסקינן בעבירות מתחומים שונים שלא בוצעו על פני אותו ציר זמן ומקום. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

40. כן מוסכם על הצדדים, כי עונש מאסר בגין שני התיקים יוטל בחופף, גם אם באופן חלקי, כך שהעונש בכללותו יהלום את נסיבות המעשה והעושה. גם הסכמה זו, מקובלת עליי. עם זאת, בניגוד למאשימה, סבורני כי כלל הנסיבות שעומדות לזכות הנאשם מצדיקות התחשבות מוגברת והימנעות ממאסר בפועל, ועל כך עוד נדון בשלב השני שעניינו גזירת הדין בגדרי המתחמים.

קביעת מתחם העונש ההולם

41. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה ותוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בכל אחד מכתבי האישום שונה. נפתח בתיק הפלילי.

42. הנאשם פגע במתלוננת, אשתו ובאם שלושת ילדיו, בזכותה לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה כמו גם זכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. האירוע האלים החל באפיזודה שגרתית למדי שיכולה

לקרות לכל איש ואישה, בעת שהמתלוננת נתקלה בתקלה עם הרכב. עקב כך, פנתה לנאשם, האדם הקרוב לה ביותר וביקשה את עזרתו. הוא אמנם הגיע לסייע לה, אך ברגע שגילה כי אין המדובר בתקלה מכנית, אלא בתפעול לקוי של הרכב, הפך לעזר כנגדה. במקום להבין את תחושת חוסר האונים של המתלוננת, ולעודד אותה, הוא בחר להגיב בכעס ובעצבים. הנאשם השפיל את המתלוננת וכינה אותה בשמות גנאי, והוסיף ותיבל באיומים חריפים. הנאשם לא הסתפק במילים הקשות, והוציא את איומיו מהכוח אל הפועל, מבלי לחשוב לרגע על הנזק שמסב במעשיו למתלוננת ועל התוצאות האפשריות. הנאשם היכה את המתלוננת בפניה, לא מכה אחת, אלה שתיים. המתלוננת, בתושייה רבה יש לומר, הצליחה להדוף מכות אלו.

43. לכאורה, האירוע היה יכול להסתיים בנקודה זו, אך הנאשם לא התעשת, ובמקום להתנצל על שפתו הגסה ומעשיו האלימים, החמיר לעשות והיכה את המתלוננת בפניה ובאפה. על עוצמת הכוח שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת, החלשה ממנו מבחינה פיזית, יעידו הסימנים שעיתרו את פניה, כמשתקף בתמונות החבלה. למרבה המזל, לא נדרשה התערבות רפואית ולא נגרם נזק לצמיתות. אולם, הפגיעה אינה מתמצה במישור הפיזי. הפגיעה הנפשית והמנטלית היא קשה בהרבה. פגיעה זו הנסותרת מהעין, חמורה פעמים רבות מהסימנים הגלויים לעין שנותרים על גופן של קורבנות העבירה, וצודקת המאשימה, כי לעיתים, אירועי אלימות שאינם מסווגים בדרגות חומרה גבוהות, כבענייננו מהווים תמרור אזהרה לבאות.

44. למרבה הצער, לא מדובר במקרה חריג או יוצא דופן. אלימות במשפחה היא בעיה חברתית אקוטית ובעלת פנים רבות, היא חוצה מגדרים, מעמדות ופוגעת ללא הבדל בשכבות שונות באוכלוסייה. תופעה זו הפכה להיות חזון נפרץ במחוזותינו והיא גובה מחיר כבד מקורבנות העבירה. תפקידו של בית המשפט במאבק בתופעה נפסדת זו הוא בהטלת עונשים מרתיעים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה. ראו מיני רבים, רע"פ 7561/23 פלוני נ' מדינת ישראל (19.10.2023) - הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019).

45. באשר למדיניות הענישה הנהוגה שכידוע, מהווה כלי עזר בקביעת מתחם הענישה. עיון בפסיקה, שחלקה הוצגה על ידי הצדדים, מלמד על מנעד עונשים רחב מאוד, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי בנסיבות המעשה והעושה. חלק מהמקרים שיובאו להלן חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם וחלקם פחות, הדבר כמובן נלקח בחשבון ובהתאם מבוצעות ההתאמות הנדרשות. חרף חוסר הזהות בין המקרים אפשר להבחין במגמת החמרה ברורה בענישה, בעיקר כשמדובר ברצידיביזם ובנעדרי אופק שיקומי. ר' רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016); רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016); עפ"ג 63660-03-22 שגית לוי נ' מדינת ישראל (20.6.2022); ע"פ 45513-05-22 מרמלשטיין נ' מדינת ישראל (30.10.2023); ע"פ 1616-12-20 (מחוזי מרכז) פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021); עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020); עפ"ג (מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020); ת.פ. (רחובות) 11561-05-20 מדינת ישראל נגד עסיס (13.9.2021); ת.פ. 28285-02-19 מדינת ישראל מ' פלוני (11.4.2022); ת.פ.

15032-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (6.2021). ת.פ. 63633-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני (8.12.2021) - הוצג על ידי המאשימה ולא תומך בעתירתה לקבוע מתחם ענישה 18-8 חודשים.

46. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי המאשימה תמכה עמדותיה בפסקי דין רבים, אך לא מצאתי כי הנידון דומה לראייה. על מנת שלא להלאות לא אפרט, אומר כי בחלק מפסקי הדין דובר באלימות קשה בהרבה, ובעניינם של נאשמים שלא עברו הליך טיפולי, שלא כבעניינינו (למשל: ת.פ. 4261-04-24 מדינת ישראל נ' ברלינסקי (14.10.2024); ת"פ 56886-10-20 מדינת ישראל נ' אמג'ד (17.2.2021). מכל מקום, יש לזכור כי מדיניות הענישה הנוהגת היא פרמטר אחד אותו שוקל בית המשפט בבואו לקבוע את גבולות מתחם הענישה.

47. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

48. באשר לתיק התעבורה - הנאשם במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הגנה על שלום ציבור והמשתמשים בדרך ובטחונם, שמירה על הסדר הציבורי, כיבוד שלטון החוק וציות לצווים והחלטות בית המשפט. עסקינן בצבר עבירות בעלות פוטנציאל סיכון ממשי, ובעיקר שילובן גם יחד.

49. על החומרה הגלומה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה עמד בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין. ראו מיני רבים. רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.05):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

כן ראו רע"פ 7013/22 סאמי סייד נ' מדינת ישראל (27.10.2022):

"לא אחת ציינתי את חומרתן של עבירות התעבורה, ואת הצורך בענישה הולמת ומרתיעה אשר תבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים ... בפרט, עבירת הנהיגה בזמן פסילה מבטאת התרסה של העבריין כלפי רשויות החוק וגורמי האכיפה, ומהווה סכנה של ממש לשלום הציבור ולמשתמשי הדרך".

50. בעניינינו שלנו, הנאשם נפסל מלנהוג לתקופה של חצי שנה. מסיבה שאינה ידועה, (בניגוד להוראות סעיפים 42+61 לפקודת התעבורה ולהוראות גזר הדין), לא הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה, ונתפס כחצי שנה לאחר מועד מתן כגזר הדין נוהג, כאילו לא נפל דבר. למרבה המזל, הסיכון בו העמיד הנאשם את משתמשי הדרך לא התממש ואירוע הנהיגה, לא הסתיים בפגיעה רכוש ובנפש. למותר להזכיר כי באם חלילה וחס הייתה מתרחשת תאונה, ובהעדרו של כיסוי ביטוחי, הפיצוי בגין נזקי הגוף היה מוטל על הציבור (רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, (4.9.2019); רע"פ

2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל, (23.4.12).

51. באשר לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף - גם כאן ישנן דרגות חומרה שונות. אין דינו של מי שנהג ללא רישיון נהיגה מבלי שעבר הכשרה כלל, לבין מי שהחזיק ברישיון נהיגה אך זה פקע או לא חודש בשל נסיבות שונות. במקרה האחרון, עיקר החומרה באה לידי ביטוי באי הציות לחוק וכמובן בסיכון לשלום הציבור. כמובן, שככל שזמן פקיעת הרישיון הוא ממושך יותר, כך מתעצמת הפגיעה בערכים המוגנים ויש להתייחס אל הנוהג ללא רישיון נהיגה תקף כמי שנהג בהיותו בלתי מורשה. בענייננו, תקופת פקיעת הרישיון אינה מהממושכות שנראו במחוזותינו והיא כשנה.

52. באשר לשימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית- הצדדים לא התייחסו לכך בטיעוניהם, אפשר שהסיבה לכך נעוצה בעונש הקבוע בצד העבירה, דהיינו, קנס ונקודות. מכל מקום, מובן כי החמורה מבין העבירות בגין נותן הנאשם את הדין היא עבירת הנהיגה בזמן פסילה.

53. עתה למדיניות הענישה הנהוגה שכאמור, מהווה פרמטר אחד מבין השיקולים שמובאים בחשבון בעת קביעת המתחם. גם כאן, עיון בפסיקה, שחלקה הוצגה על ידי הצדדים, מלמד על מנעד ענישה רחב, החל ממאסרים מותנים ועד למאסרים בפועל, לצד פסילה בת שנים ועונשים נלווים. כמובן שאין דינו של מי שנהג בפסילה בפעם הראשונה לבין דינו של מי שנהג בפסילה בפעם החמישית, וגם לפרק הזמן שחלף מיום הטלת הפסילה ועד למועד הנהיגה בפסילה ישנה משמעות רבה כמו גם למספר אירועי הנהיגה בפסילה.

54. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם, אותם יש להבחן לקולא ולחומרה מענייננו. כך למשל, חלק מפסקי הדין עניינם בעבירות נוספות כגון נהיגה בשכרות או גרימת נזק, שלא כבענייננו. ראו: רע"פ 2063-12-24 אחמד יאסין נ' מדינת ישראל (3.12.2024); רע"פ 20277-11-24 ביינך דסה נ' מדינת ישראל (11.11.2024); רע"פ 3431/24 יוסף גאברין נ' מדינת ישראל (24.4.2024); רע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.04.2023); רע"פ 861/22 אלכסנדר בויאמינסון נ' מדינת ישראל, (06.02.22); רע"פ 115/21 סער לוי צוברי נ' מדינת ישראל, (20.01.21); רע"פ 2910/20 מוחמד נ' מדינת ישראל, (7.5.2020); רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.2019); עפ"ת 51225-08-23 אחמד עראבה נ' מדינת ישראל (18.1.2024); עפ"ת 9571-05-24 מדינת ישראל נ' דאר סהיל(אסיר) (18.6.2024); ע"פ 7176/22 עלי זיד נ' מדינת ישראל (27.10.22); פ"ל 323-09-23 מדינת ישראל נ' אבו כף יאסר (7.4.2024); פ"ל 9969-01-23 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא (19.7.2023).

55. גם כאן נתתי דעתי לא אפרט את כל פסקי הדין שהציגו הצדדים, כיוון שלא מצאתי כי יש בהם להעלות או להוריד מפסקי הדין שהוצגו מעלה. אשוב ואזכיר כי מדיניות הענישה הנהוגה כי רק פרמטר אחד מבין השיקולים אותם יביא בית המשפט בחשבון בקביעת גבולות מתחם הענישה, ובסופו של דבר הדגש מושם על נסיבות ביצוע העבירה.

56. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בתיק התעבורה בין מספר חודשי מאסר

שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. מתחם הפסילה ייקבע בין מספר חודשים ועד מספר שנים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

57. אפתח פרק זה ואומר כי צודקת ב"כ הנאשם בטענתה לפיה בית המשפט אינו כבול בהמלצת שירות המבחן, ובמקרים בהם ישנם נימוקים מבוססים ונכבדי משקל, עשוי בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום חרף העדר המלצה מפורשת של שירות המבחן.

58. דא עקא, שומה על בית המשפט לנהוג בזהירות יתרה בעת הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 40ד לחוק העונשין, כך שסטייה מהמתחם שמורה למקרים חריגים בהם שיקולי שיקום מובהקים מצדיקים זאת. אל לנו להפוך את החריג לכלל ואת הכלל לחריג (ראו ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022)).

59. שיקולי השיקום בענייננו, הם חשובים, אך הם אינם חזות הכל. לאור חומרת העבירות בגין נותן הנאשם את הדין, ובפרט עבירות התעבורה והחזרתיות של אלו, סבורני יש לתת משקל בכורה לעיקרון ההלימה, כך שאין מנוס מהטלת ענישה מוחשית. אולם, בניגוד למאשימה אינני סבורה כי מתחייבת ענישה בדרך של מאסר בפועל, והמלצת שירות המבחן, מאזנת נכונה בין כלל שיקולי הענישה. אנמק, תוך התייחסות לאותן נסיבות שנלקחו בחשבון שאינן קשורות לביצוע העבירות (סעיף 40יא' לחוק העונשין).

60. הנאשם יליד 1980, נשוי ואב לשלושה ילדים, אביו נפטר במהלך ניהול ההליך הפלילי. בתו האמצעית של הנאשם, קטינה, סובלת ממחלה כרונית המצריכה טיפול ומעקב קפדני.

61. הנאשם חסר השכלה, והמפרנס העיקרי במשפחה שלא נאמר הבלעדי. מכאן, מובן כי שליחתו של הנאשם לריצוי מאסר תפגע קשה במשפחה ובקטינה בפרט, והדברים עולים בבירור מהתסקירים. התרשמות זו מתחזקת לנוכח דבריה של המתלוננת, אשר הרחיבה הדיבור אודות הטיפול בקטינה והיותו של הנאשם אב אחראי ומסור.

62. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו. היה בהודאה זו לחסוך בזמן שיפוטי יקר ובמשאבי ציבור הכרוכים בניהול הליך משפטי, וחשוב מכך, היה בהודאה זו לחסוך את שמיעת עדותה של המתלוננת. הנאשם הודה בכתב האישום בתיק התעבורה וגם כאן חסך זמן שיפוטי.

63. לחובת הנאשם עומדות הרשעותיו הקודמות, בדגש על תחום התעבורה.

64. בתחום הפלילי - 13 הרשעות בין השנים 2000-2012 בגין עבירות הפרעה לשוטר, זיוף, קבלת דבר במרמה, פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה, קשירת קשר לביצוע פשע, הפרת הוראה חוקית, גניבה

מרכב, חבלה במזיד ברכב, קבלת נכסים שהושגו בעוון, הסעת תושב זר שלא כדין, איומים, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ועוד. בעטיין של עבירות אלו, נידון הנאשם למגוון עונשים, לרבות תקופות מאסר קצרות, מאסרים מותנים, קנסות והתחייבות להימנע מעבירה. דא עקא, צודקת ההגנה כי הרשעותיו של הנאשם התיישנו. העבירה האחרונה היא מיום 5.9.2012 בגין עבירה שבוצעה 12.7.2009. לפיכך, ההשפעה של העבירות הקודמות על העונש בגדרי המתחם, מתונה מאוד אם בכלל.

65. שונים הם פני הדברים בתחום התעבורה.

66. הנאשם הוציא רישיון בשנת 1998 וצבר לחובתו 76 הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה תוך שימוש בטלפון ללא דיבורית, נהיגה ברכב שנאסר בו השימוש, נהיגה נגד הכיוון, נהיגה ללא חגורה, קיפוח זכות ועוד. בגין עבירות אלו נידון הנאשם למגוון עונשים, לרבות עונשי מאסר, מאסרים מותנים, קנסות, פסילה בפועל ועל תנאי. נגד הנאשם עומד ותלוי מאסר מותנה בן 7 חודשים וכן פסילה מותנית בת 7 חודשים (טעת/2- טעת/4). הרשעות קודמות אלו, כמו גם העובדה כי נהג בפעם החמישית בפסילה וכאשר מרחף מאסר מותנה מעל ראשו, מלמדים כי הנאשם לא הפנים את הסיכון בהתנהגותו וכן מעיד על זלזול בהוראות וצווי בית המשפט.

67. בעקבות מעשיו האלימים בתיק העיקרי נעצר הנאשם ושהה מאחורי סורג ובריח משך כחודש ימים (11.1.2022-9.2.2022), ובגין מעשיו בתיק התעבורה שהה במעצר מספר ימים (11.9.2023-14.9.2023). בנוסף, הוגבלה חירותו של הנאשם בשני התיקים לתקופה מצטברת של למעלה משנה וחצי. עסקינן בתקופה ממושכת מאוד, במהלכה, הקפיד הנאשם בדווקנות על תנאי שחרורו ולא נרשמה לחובתו אפילו לא הפרה אחת. מכאן, אפשר להסיק כי ההליך המשפטי, על כל חלקיו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול.

68. באשר לנסיבות האישיות והאפיק הטיפולי. התסקירים פורטו לעיל בהרחבה, כך שנותר לסכם בקצרה. ממכלול הנתונים מצטיירת תמונה מורכבת. ילדותו של הנאשם כלל לא הייתה פשוטה, והוא גדל בצל אלימות, חווה קשיים במסגרות לימודיות, לא גויס והסתבך בפלילים. נישואיו למתלוננת והקמת משפחה היוו נקודת מפנה, ומזה שנים שומר הנאשם על יציבות תעסוקתית, ופועל בהתאם ליכולותיו לפרנס ולהתפרנס בכבוד, בשתי עבודות, הן בתחום הבנייה והן בתחום הרכב. בשנים האחרונות חוותה המשפחה משברים רבים על רקע פטירת דמויות מרכזיות בחייהם.

69. דרכו הטיפולית של הנאשם הייתה רצופה בעליות וידעה גם ירידות. בתחום האלימות הלה החל בטיפול כבר בהליך המעצר בתיק העיקרי, קבוצה קצרת טווח. לנוכח הסתבכותו של הנאשם בתיק התעבורה, הרצף הטיפולי נקטע. אולם, חרף קשיי אישיים ופטירת אביו, ובנוסף לקשיים עמם מתמודדים כלל אזרחי המדינה, מאז הטבח הנורא של השבעה באוקטובר ומלחמת "חרבות ברזל" שנכפתה עלינו, הנאשם לא ויתר, והשכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לשינוי ולקידום מצבו ולטובה. בעידוד המתלוננת, המשיך הנאשם בקבוצה טיפולית ארוכת טווח בחסות המרכז למניעת אלימות במשפחה. מדבריו האחרונים של הנאשם היה ניכר כי מייחס חשיבות רבה להזדמנות שניתנה

לו להשתלב בטיפול, והמוטיבציה והרצון להמשיך בדרך זו, למענו ולמען משפחתו, אף היא גבוהה. על כל אלו אין אלא לברך.

70. כאן המקום לציין כי כבר לפני חודשים רבים, גילה שירות המבחן דעתו לפיה יש מקום להעדיף את האפיק השיקומי וסבר כי בשלה העת לסיים את ההליכים המשפטיים (תסקיר שני). לא יהיה זה מופרך להניח כי באם לא היה מצרף הנאשם את תיק התעבורה לתיק העיקרי ובהתבסס על כלל הנתונים שפורטו לעיל, הרי היה מוטל על הנאשם מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, אפילו בהסכמת המאשימה.

71. דא עקא, בניגוד לעמדתו המפורשת של שירות המבחן, ועל אף הימשכות ההליכים, שהחלו כאמור כתיקי מעצר, הסכימה המאשימה, לאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי, בדגש על תחום התעבורה. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 1.4.2024 יגלה כי לא מדובר בהסכמה שבשתיקה, ההפך הגמור. המאשימה הצהירה בפה מלא, כי תשוב ותבחן עמדתה העונשית, לאחר קבלת התסקיר המשלים. האחרון, ממשיך ומתאר את ההטבה במצבו של הנאשם כמו גם התקדמות מבחינה טיפולית, בנוסף לתחום האלימות גם בתחום התעבורה, והשתתפותו בקבוצה פסיכו-חינוכית לעברייני תנועה. וגם כאן שיתף הנאשם פעולה באופן מלא ולשביעות רצון מנחי הקבוצה וניכר כי יש בהשתתפות בקבוצה לצמצם את רמת הסיכון להישנות עבירות נהיגה נוספות. לא בכדי מתאר התסקיר השלישי התקדמות נוספת בהליך הטיפול וחזר על המלצתו להעדיף את האפיק השיקומי.

72. לכך אוסיף את עמדתה של המתלוננת - קורבן העבירה. כידוע המחוקק והפסיקה העניקו משקל לזכויותיהם של נפגעי עבירה בשלבים שונים של ההליך ובמיוחד הודגשה זכותם להשמיע את קולם ולהביע את עמדתם. פעמים רבות הביעה המתלוננת את עמדתה ביחס להליך הפלילי, הן בפני המאשימה, הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט. בכל אחת ואחת מהפעמים מסרה המתלוננת אינה מבקשת להחמיר עם הנאשם. ההפך הוא הנכון. היא הצהירה על אהבתה הרבה לנאשם, הדגישה את רצונה בהמשך חיים משותפים. לצד זאת לא הסתירה את הקשיים שנלוו להליכים המשפטיים והחיים בנפרד וגם את ההטבה בקשר הזוגי תיארה באופן הדרגתי.

73. הגם שאינטרס הציבור והמתלוננת אינם חד הם, ואולם המאשימה וגם בית המשפט צריכים להיזהר בנקיטת פטרונות יתר. המתלוננת היא זו שנפגעה, היא זו העומדת בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי, גם בעתיד. לכן, גם עמדה מקלה ומקבלת צריכה לקבל ביטוי ומשקל בגזר הדין ומהווה היא שיקול נוסף בין יתר שיקולי הענישה.

74. לא זו אף זו, עמדה של המאשימה לפיה חומרת עבירות התעבורה מאיינת כליל את שאר השיקולים ומחייבת מאסר בפועל ממש, אינה מקובלת עליי. קטיעת ההליכים הטיפולים על ידי הטלת מאסר בפועל, גם לתקופה קצרה ולבטח לתקופה ארוכה כעתירת המאשימה, תוריד לטמיון מאמץ רב שהושקע בשיקום הנאשם, אינו חשש בעלמא אלא חשש ממשי בנסיבות העניין. אין צורך להכביר מילים על החשיבות שבהמשכות הליכים טיפוליים ובמעקב ופיקוח של גורמי הטיפול לאחר סיום ההליך המשפטי, כמו גם על התקציבים הרבים המושקעים בהליכים מעין אלו. בנוסף, להתרשמותי, במקרה הנוכחי, שליחתו של הנאשם לעונש מאסר עשויה להוות מכשול נוסף בשיקום התא

המשפחתי, שממילא מתמודד עם מורכבות רבה. אין צורך לומר כי הרצון לשמר את מערכת היחסים הזוגית ולאפשר לבני הזוג לנהל חיי משפחה תקינים הם חלק בלתי נפרד מהאינטרס הציבורי.

75. הקושי בעמדה המחמירה שהציגה המאשימה, מתעצם שעה שהמאשימה היא זו שהסכימה, שלא נאמר דרשה, שיתקבל תסקיר שלישי טרם טיעונים לעונש, על אף שכלל הנתונים הצריכים לעניין היו מפורטים בתסקיר השני ועל אף שניתן להניח כי הנאשם יכול היה להשתתף בסדנה המיועדת לעברייני תנועה גם בין כותלי הכלא.

76. בהסכמה זו, יצרה המאשימה, אצל הנאשם ציפייה סבירה ולגיטימית, לפיה הצלחת הטיפול המשולב הן בתחום האלימות והן בתחום התעבורה, בחסות שירות המבחן והימנעות ממעורבות בפעילות עוברת חוק יקבלו משקל של ממש בעת גזירת הדין. דברים אלו נכונים במיוחד, שעה שבית המשפט לתעבורה, הפנה את הנאשם לממונה על עבודות השירות טרם נשמעו הטיעונים לעונש, וטרם השתלבותו בסדנה לעברייני תעבורה.

77. אשר על כן, ובאיזון הנדרש, בין האינטרס הציבורי והצורך בענישה הולמת מחד, לבין האינטרס הציבורי והאינדיבידואלי של ענישה שיקומית מנגד, מצאתי להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ולתקופה המקסימלית ללא ניכוי ימי מעצרו, לצד העמדתו בצו מבחן ורכיבים נוספים. סבורני, כי יש בענישה זו כדי לשמר את הישגיו השיקומיים וגם להבטיח כי היה וחלילה הנאשם ימעד ויחזור לפעילות עבריינית מכל סוג שהוא, אפשר יהיה להחזירו לבית המשפט לצורך גזירת עונשו מחדש. תוצאה עונשית זו יש בה לשקף נכונה לטעמי גם את האינטרס הציבורי הרחב והחשיבות בהטמעת התודעה כי יש טעם רב בהשקעת משאבים בהליכי שיקום.

תוצאה

78. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בתיק העיקרי - 4 חודשי מאסר.

ב. בתיק התעבורה - 7 חודשי מאסר.

ג. אני מפעילה את המאסר המותנה בן 7 חודשים שניתן במסגרת תתע"א 10016-12-21 מיום 21.3.2023 וזאת בחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף ב'.

ד. עונשי המאסר שהוטלו לעיל ירוצו בחופף ובמצטבר זה לזה, כך שסה"כ ירצה 9 חודשי מאסר בגין שני התיקים (ללא ניכוי תקופת המעצר). המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 7.1.2025 הנאשם יתייצב ביום 27.2.2025 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג וברז.

ה. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים או נהיגה בשכרות, או נהיגה בפסילה, או נהיגה בקלות ראש או נהיגה פזיזה ורשלנית (בין לפי פקודת התעבורה ובין לפי חוק העונשין).

ו. צו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו וגזירת דינו מחדש.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים. מתקופה זו תנוכה תקופת פסילה מנהלית, בכפוף להצגת אסמכתא מתאימה. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. הפסילה תימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות. מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה מהיום אך לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים.

ח. הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירות שעניינן נהיגה בשכרות או נהיגה בפסילה או נהיגה בקלות ראש או נהיגה פזיזה ורשלנית (בין לפי פקודת התעבורה ובין לפי חוק העונשין).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, במעמד הצדדים.